

Pyhät ystävämme -palstalla **Aija Sailamäki** kirjoittaa leikittävällä kielellä ja kunniottavalla mielellä meille kaikille rakkaista pyhistä ihmisistä. Palstan herkkä kuvitus on Patestakin tunnetun **Kirsi Vuomajoen** taikuri-maisesta kynästä.

Helenan pieni suuri askel

Helena oli maailman mahtavimman keisarin äiti. Hän oli valmis jättämään taakseen palatsien loiston voidakseen kumartaa Kristuksen ristille.

Oletko nähnyt kamelin kömpivän napinläven lävitse? Tai kirahvin kiipeävän karahviin? Etkö? Niin, aavikkolaiva ei purjehdi helposti neulansilmäsatamaan, eikä pitkäkaulainen kirahvi kurkista pullonkaulasta. Mutta vuoriakin voi siirtää, jos on uskoa! Kaikkivaltiaan Kristuksen auttaessa voi pieni tehdä suuria asioita tai vanha valloittaa maailmaa.

Keisari Konstantinoksen äiti Helena oli lähes 80-vuotias matkustaessaan Jerusalemiin. Hänen matkasuunnitelmansa oli suunnaton: hän halusi löytää Kristuksen pyhän ristin. Eikä hänen etsintänsä ollut turha. Helena löysi

ristinpuun, vaikka se oli ollut kateissa lähes 300 vuotta!

Vaikka Helena olikin jo iäkäs, hän onnistui matkassaan Jumalan avulla. Jokaisen ihmisen matka Kristuksen ristin luo alkaa vain yhdestä pienestä askeleesta. Sen askelen voi ottaa, vaikkei osaisi vielä edes kävellä. Tai vaikka tarvitsisi jo kävelykepin, kuten iäkäs Helena.

Vaikka huolet ovat joskus kuin ylitsenäsemättömiä vuoria, usko Kristukseen voi siirtää ne. Kristuksen luo matkaava ei tarvitse kamelia päästäkseen eteenpäin erämaassa tai kirahvin pitkää kaulaa nähdäkseen eteensä. Tietä Kristuksen luo ei näet tarvitse talustaa yksin tai vailla tietoa tien päästä.

Kristus on aina matkakumppanina, vaikka äiti tai isä ei olisikaan mukana arjessa tai vaikka kaverit eivät olisikaan osoittamassa oikopolkua uusiin seikkailuihin. Kristus näyttää varmasti oikean suunnan. Joka hetki Kristus kutsuu meitä ottamaan oman ristimme ja seuraamaan häntä.

Pyhän Helenan ja hänen poikansa, pyhän Konstantinoksen muistopäivää vietetään 21. toukokuuta.